

Žižkovský masopust zahájí sérii akcí Prahy 3

27.02.2014

Akce, na kterou do Prahy v minulosti zvaly tak renomované listy, jako jsou britský Guardian či americké New York Times, je opět tady. Již 21. ročník Žižkovského masopustu bude první ze série velkých akcí, které připravila radnice Prahy 3.

Připomenout slavnou historii a kulturní tradice Prahy 3, podpořit sounáležitost lidí k místu, kde žijí, nebo je prostě jen pozvat k tomu, aby se přišli společně bavit, jsou motivem lidových slavností, na které letos zve třetí městská část.

Na čtyři největší akce, které organizuje odbor vnějších vztahů a komunikace, včetně dvou koncertů - adventního a k povýšení Žižkova na město, je v rozpočtu na letošní rok určeno sedm milionů korun.

V průvodu půjdou čtyřmetrové loutky

Již ve dnech 1.-4. března mohou lidé zažít bujaré veselí v žižkovských a vinohradských ulicích během Žižkovského masopustu. Po loňské účasti souboru Studnice, který přivezl tradiční masopustní průvod zařazený do seznamu kulturního dědictví UNESCO, se obyvatelé Prahy 3 mohou letos mimo jiné těšit na tradiční loutkový příběh zahraný obřími, čtyřmetrovými loutkami Smrtky, Dábla a Kašpárka, ovládanými až pěti vodiči.

„Akce jako masopust jsou důležitým stmelujícím prvkem společnosti. Lidé vyjdou ze svých uzavřených domovů, společně se na masopust připravují a potom si ho společně užívají. Zvláště v době stírání hranic a globalizace je důležité, aby lidé cítili spojitost se společností v lokalitě, kde žijí,“ říká etnoložka Národního památkového ústavu Ilona Vojanová. A spolu podle ní mohou být lidé nejen na tradičních akcích, příležitost pro společné setkání mohou najít i během novějších společenských, sportovních či kulturních událostí.

Pivobraní bude na Žižkově potřetí

Také letos chystá radnice Prahy 3 řadu oblíbených akcí. Začíná již zmíněným březnovým masopustem, pokračuje 6.-7. června Žižkovským pivobraním na Parukářce a 12.-13. září se lidé mohou těšit na Vinohradské vinobraní. Konat se bude i historická slavnost Husité na Vítkově, na kterou v loňském roce přišlo téměř 20 tisíc návštěvníků.

„U akce na vrchu Vítkov, která měla loni premiéru a připomněla upálení Mistra Jana Husa a slavnou husitskou bitvu, jsme nečekali tisíce návštěvníků. To nás velmi inspirovalo, proto letos připravujeme několik změn, které lidi mile překvapí,“ připomněl Tomáš Čekal, vedoucí odboru vnějších vztahů a komunikace, jehož pracovníci tuto akci organizovali. Husité svedou bitvu u Národního památníku na Vítkově i letos, a to 12. července.

„Máme povinnost předávat lidem spojitost s historií, zvláště je to potřebné u mladé generace,“ přivítal konání podobných historických slavností František Synek, etnograf a historik národní památky Slovanské hradiště v Mikulčicích. Podle něj moderní doba ruší pospolitost dříve běžnou v krčmách a na jarmarcích, a je jenom dobře, když podobné akce „vytahují“ lidi ven od televize tak, aby byli opět spolu.

„Masopustu jako lidové zábavě místních obyvatel, která by měla být součástí městského folklóru, fandíme. Ale měla by se na jeho přípravě a organizaci podílet především místní občanská sdružení za technické podpory radnice. Finanční pomoc bychom očekávali především od místních podnikatelů, především z oblasti pohostinství a turistiky,“ říká opoziční zastupitelka Alena Hronová.

V Německu a Rakousku se lidových slavností koná mnohem více

Podobné lidové slavnosti jsou oblíbené také v zahraničí. Například v německém Mnichově, vyhlášeném svým pivním Oktoberfestem, se koná vždy od 14. června dvoudenní Stadtgründungsfest München - Festival k založení města, který letos připomíná nejen 856. výročí založení bavorské metropole, ale nabízí i mnoho atrakcí, jeviště s hudebníky a tanečníky, historická řemesla a prostor vyhrazený pro děti. Také třídní Altstadtfest v Trevíru v Porýní navštívily letos v červnu desetitisíce lidí. Akce podobná Žižkovskému pivobraní - Vídeňské pivní slavnosti, se začaly v metropoli Rakouska konat jen o rok dříve než v Praze 3. Letos by se měly konat počtvrté.

„V Rakousku a Německu mají daleko více lidových slavností, a více než my jich mají i ve Francii, Belgii a Španělsku. U nás to bylo před rokem 1948 podobné jako v těchto zemích, dalších čtyřicet let však režim takové věci potíral a je jen dobře, že se to nyní oživuje. A vůbec nevadí, že se mnohdy nejedná o prapůvodní tradice, důležité je, že se lidé setkávají a dělají něco pro sebe,“ dodává etnoložka Ilona Vojancová.